

[Ragnhild Andersen.]

giverne og Arbejderne, at en Forlængelse af Loven kun vil virke som en naturlig Ting. I hvert Fald er det givet, at man fra Arbejderside — og det gælder saavel de arbejdende som de arbejdsløse — venter og ønsker, at denne Lov forlænges, for det første som et Led i Kampen mod Arbejdsløsheden og for det andet, fordi Flertallet af Lønarbejderne her i Landet jo har Aftaler gennem deres Overenskomster, der fastsætter en Arbejdsuge paa 48 Timer, og Ønsket og Kravet er, at disse Aftaler overholdes, og at Arbejdstiden, de 48 Timer om Ugen, ikke overskrides. Det er et gammelt og stærkt Krav fra Arbejdernes og de faglige Organisationers Side, at den aftalte Arbejdstid ikke forlænges gennem Overarbejde. Vi har i Tilknytning hertil stillet Forslag om, at Loven skal gælde til 1951.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa den kommunistiske Rigsdagsgruppes Vegne anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Formanden: Ligeledes uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Chr. A. Christiansen, for at han som Ordfører for Forslagsstillerne kan forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Chr. A. Christiansen): Naar jeg paa mit Partis Vegne forelægger et Forslag til Lov om Fastlæggelse af Arbejdstiden i Landbruget, er det i ikke ringe Grad at betragte som et virksomt Led i de Bestræbelser, der er fremme for at fastholde Arbejdskraften ved Landbruget. Samtidig er det et Forsøg paa at gennemføre en kulturel Højnelse af og en sundhedsmæssig Forbedring for Ungdommen paa Landet, som kun er mulig, hvis der drages Omsorg for, at samme Ungdom har den nødvendige Fritid til Raadighed til Dyrkelse af gode Interesser saavel af kulturelt oplysende som af sportsmæssig Karakter.

Det er ikke helt med Urette, at vi her i Landet er stolte af vort Landbrug. Vi ønsker alle, at det maa have de bedst mulige Kaar. Naar Landbruget har været ude i Modgang og Kriser, har det ikke holdt sig tilbage fra at gaa til Lovgivningsmagten, og der har som Regel ikke været kaldt forgæves paa Lovgivningsmagtens Forstaaelse. Vi appellerer til en lignende Forstaaelse af de Lønarbejders Kaar, som hver Dag lægger Hænder og Ryg til Arbejdet for Skabelsen af vort Landbrugs gode og anerkendte Produkter.

Landbrugets Arbejdere er det danske

Samfunds Stedbørn. Det er muligt, at Lønningerne til de faste Folk har naaet en antagelig Højde under Krigen og Besættelsen. Men selv om man paa Landet er tilbøjelig til at regne alting ud i Kroner og Øre, tror jeg dog ikke, at nogen i dette høje Ting vil bytte en beskeden Sparekassebog med en krum Ryg og en indsnævret aandelig Horisont. Landarbejderne har en Veksel paa Samfundet, som de maa have indfriet. Alle andre Arbejdere har for længst faaet deres Arbejdstid reguleret. Det er endda saadan, at der nu fremsættes Krav om en ny Regulering i nedadgaaende Retning. Landbrugets Medhjælpere er ladt i Stikken, medens alle andre er gaaet fremad. Vi mener, at Lovgivningsmagten maa have Pligt til at drage Omsorg for, at Udvikling og Fremskridt ikke skal drage sporløst forbi enkelte Befolkningsgrupper.

Vi har formet vort Forslag enkelt og ligetil, det finder vi er nødvendigt og paa-krævet. Det Tidspunkt, vi fremsætter det paa, kan sikkert ikke overraske det høje Ting; Fagene og Industriens Arbejdere ligger midt i en Overenskomstsituation, hvor det efter de allerede afsluttede Overenskomster at dømme sikkert vil lykkes dem at hale arbejdsmæssige Forbedringer i Land. Vi finder, Tiden er inde til, at Landbrugets Arbejdere, unge som ældre, faar den Veksel diskonteret, som de saa længe har givet det danske Samfund Henstand og Udsættelse med.

Jeg skal ganske kort omtale Lovforslagets enkelte Paragraffer.

I § 1 hedder det: „For mandlige og kvindelige faste Medhjælpere, Daglejere og Husmænd er den daglige Arbejdstid ved alt Landbrugsarbejde 8 Timer daglig.“

Det er altsaa Regelen, men vi er ikke uvillige til at indgaa paa visse Lempelser, f. Eks. for Saa- og Høsttid, naar vi faar en tilsvarende Forkortelse i Vintermaanederne.

I § 2 hedder det: „Arbejdstiden skal saavidt muligt fastlægges mellem Kl. 7 Morgen og Kl. 18 Aften,“ — det er jo muligt, at der kan blive Grundlag for, f. Eks. i Høsttiden hvor man kører Sæd i Hus, at omlægge denne Arbejdstid 1 Time. — „For Staldkarle, Fodermestre og kvindelige Medhjælpere kan Arbejdstiden dog omlægges, men det daglige Timetal maa højst være som i § 1 anført.“

§ 3: „Arbejdstiden skal være effektiv og maa ikke overskrides, men hvis Nødvendigheden kræver det, kan der forlanges udført Overarbejde mod en Godtgørelse, der svarer til den gældende Løn plus almindeligt gældende Overarbejdstillæg.“